

Таким чином, необхідність розробки та впровадження комплаєнс-політики у діяльність аграрних підприємств України сприятиме забезпеченню їх фінансової стабільності та інноваційного розвитку, покращенню репутації, захисту від загроз та ризиків, які пов'язані з порушенням затверджених норм і стандартів, підвищенню рівня соціальної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Каракашян Г. *Комплаєнс в агробізнесі. Дайджест ділової доброчесності*. 2019. №12. URL: https://www.kernel.ua/wp-content/uploads/2020/01/unic-digest-12_ukr.pdf.
2. Герасимчук Г. *Комплаєнс як конкурентна перевага вашого бізнесу*. URL: <https://businessviews.com.ua/ru/business/id/scho-take-komplajens-1965/>.

УДК [519.101+162.2]:371.134:631

ВИКОРИСТАННЯ ДЕДУКТИВНИХ МІРКУВАНЬ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ КОМБІНАТОРНОГО ЗМІСТУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЛЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

Тищенко С. І., канд. пед. наук, доцент
e-mail: tyschenko@mnau.edu.ua

Миколаївський національний аграрний університет

Питання професійної підготовки здобувачів вищої освіти за другим (магістерським) рівнем вищої освіти в сучасних умовах реформування освіти є актуальним. Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру в певній галузі професійної діяльності [1]. За компетентнісного підходу до освітнього процесу, професійна підготовка фахівців для аграрної сфери передбачає здійснення успішного соціалізованого навчання, набуття відповідних знань, умінь та навичок, необхідних для здійснення професійної діяльності.

Державні стандарти магістерських програм передбачають перелік не лише компетентностей випускника за даною освітньо-професійною програмою, а й деталізований перелік програмованих результатів навчання, що зумовлені необхідністю орієнтації магістрів на його конкретні сегменти та з метою максимально ефективного використання науково-педагогічного потенціалу вищих навчальних закладів.

Вступ на другий (магістерський) рівень вищої освіти для окремих спеціальностей, зокрема, 281 «Публічне управління та адміністрування», 073 «Менеджмент» та інш., передбачає складання тесту загальної навчальної компетентності.

За даними Українського центру оцінювання якості освіти зазначений тест міститиме два компоненти: вербально-комунікативний та логіко-аналітичний.

Логіко-аналітичний розділ передбачає завдання на використання дедуктивних міркувань для розв'язування задач комбінаторного змісту.

Задачі з комбінаторики, які розв'язуються не лише за програмою шкільного курсу, а й у закладах вищої освіти, представляють комплекс завдань, які вивчають питання про те, скільки різних комбінацій можна скласти з даних об'єктів.

Викладання комбінаторики у закладах вищої освіти має на меті продовжити формування комбінаторного мислення здобувача вищої освіти, виробити навички використання типових комбінаторних структур і націлити курс, що вивчається на формування компетенцій, передбачених обраною спеціальністю. Для реалізації сформульованих завдань пропонується використання у викладанні так званої уніфікованої схеми комбінаторних структур. Таке використання пропонується не лише для успішного засвоєння матеріалу, а й для подальшого відтворення під час складання тесту загальної навчальної компетентності.

Використання дедуктивних міркувань для розв'язування задач комбінаторного змісту у професійній підготовці фахівців для аграрної сфери передусє формуванню у здобувачів вищої освіти навичок математичного моделювання, математичного мислення, застосуванню спеціальних методів комбінаторного аналізу. Вирізняють такі проблеми комбінаторного аналізу. Задачі на перелік, у яких необхідно визначити кількість розміщень елементів кінцевої множини, які задовольняють різноманітним умовам. В задачах про існування та побудову має місце конфігурація часток кінцевої множини з деякими властивостями. При цьому важливу роль відіграють чисельні та алгебраїчні методи. Під час розв'язування задач про вибір досліджуються умови, за яких можна виконати вибір підмножини чи деякої сукупності часток множини, щоб задовольнити деякі вимоги, котрі мають оптимальний характер. Для розв'язування задач про вибір окрім комбінаторних методів доцільно застосовувати алгебраїчний апарат.

Як свідчить практика, здобувачі вищої освіти, у разі сумнівів, роблять логічні висновки в протиположності формулам ймовірності. Вони мають широке застосування, однак у ряді випадків дають неправильну відповідь.

Для розв'язування комбінаторної задачі на обчислення кількості варіантів вибору або виконання певної дії з використанням формул розміщення та комбінації необхідно з'ясувати такі питання (не обов'язково у вказаному порядку). Впорядкована чи неупорядкована множина є моделлю задачі? – Чи допускаються повторення елементів? – З якої множини проводиться вибірка (знаходження n)? – Скільки елементів вибирається (знаходження k)?[2].

Вивчення комбінаторики у закладах вищої освіти має бути націленим на розвиток комбінаторного мислення у майбутніх фахівців, на формування компетенцій, передбачених вимогами відповідних освітньо-професійних програм. Викладання цього розділу математики у закладі вищої освіти має скоригувати знання і уміння, отримані в шкільному курсі, і націлити майбутнього фахівця на опанування спеціальними дисциплінами та